

CĂLĂTORIA URȘILOR POLARI ÎN DEȘERT

Scenariu

de

Alex Suci

INT. BAIE VERONICA

Vedem un extreme close-up al unor ochelari prin care distingem ochii unei femei. Vedem cum apa de la robinet curge. O mână trece de la stânga la dreapta peste apa rece de câteva ori. Mâna face o pauză, apoi trece din nou prin jetul de apă. Auzim:

VERONICA

Pizda mă-tii de apă rece!

Acum îi vedem chipul Veronicăi (65-70 ani). Veronica își studiază ridurile din jurul gurii și al bărbiei. Veronica își clătește gura cu apă rece.

VERONICA (CONT'D)

Rece ca dracu!

Veronica închide robinetul. Veronica se privește în oglindă. Își cercetează din nou elasticitatea pielii și începe să tragă de ea.

VERONICA (CONT'D)

A naibii bătrânețe!

(se uită în sus ca și când ar vorbi cu cineva)

Cât mă mai ții pe-aici?

Veronica iese din baie.

INT. HOL VERONICA

Un cuier pe care se află 3 poșete de diferite culori și modele. Veronica începe să caute ceva în prima. Nu găsește, trece la cea de-a doua.

VERONICA

Unde, dracu, e?

Acțiunea se repetă și la cea de-a treia geantă. Se enervează și începe să caute din nou în prima geantă. În cele din urmă găsește telefonul. Îl are în mână și încearcă să găsească un contact. E încruntată. Scapă telefonul din mână. Telefonul cade sub o măsuță din hol. Veronica se apleacă după el. Veronica e la orizontală, dar are telefonul în mână. De sub măsuță, întinsă pe jos, sună pe cineva.

VERONICA (CONT'D)

Domnu Georgescu? Ce facem, domnule cu apa?

E rece de îngheață toate babele din bloc.

Păi cine n-a plătit? de ce nu luați atitudine?

Ce sărbătoare? Bine dom*le!

(închide telefonul)

Fiv-ar sărbătorile cu

tot neamu vostru!

Cut TO:

INT. BUCĂTĂRIE MIRCEA

Vedem și auzim un filtru de cafea. Cineva deschide radioul: Ravel -Bolero. Îl vedem pe Mircea (65 -70 de ani) cum își pune cafea într-un pahar. Mircea începe să dirijeze subtil muzica pe care o aude și în ritmul muzicii începe să caute ceva, continuând să dirijeze. Caută în dulapul de sus, în dulapul de lângă, în dulapul de jos. În sertar decoperă pachetul de scobitori, scoate una și o folosește pe post de baghetă. Într-o mână are scobitoare cu care dirijează iar cu cealaltă mână deschide ușa frigiderului și caută în continuare. Se oprește câteva clipe și dirijează amplu muzica pe care o aude. Piesa se termină și la sfârșit se aud aplauze - el lasă capul plecat

- și zâmbește. (Vocea de la Radio - ați ascultat Ravel - Bolero sub bagheta maestrului Sergiu Celibidache alături de orchestra simfonică a radioului national danez din 1971) Îl vedem pe Mircea cum încasează aplauzele, ca pentru el și cum zâmbește satisfăcut.

CUT TO:

INT. SUFRAGERIE CORINA

Corina, 65 de ani, e în suragerie udă plantele și cântă: De-ai fi tu salcie la mal, m-aș face râu la umbra ta". Face piruete în jurul florilor pe care le udă ca și când ar dansa. Se aude soneria.

Corina se oprește, se duce la ușă și deschide:

CORINA

(cântând) De-ai fi tu salcie la mal, m-aș face
râu la umbra ta"

VERONICA

Râu la umbra mea? să mă-nec?

CORINA

Să-ți simt rădăcinile.

VERONICA

Ai cafea?

CORINA

brațe
în
(cântă) De-ai fi tu salcie la mal, (o ia de
ca pentru dans și o duce în pași de dans
sufragerie.

VERONICA

Sunt constipată. Nu pot să mă mișc.

CORINA

Hai, mișcarea ajută! (cântă) M-aș face râu la
umbra ta"

VERONICA

Ce-i cu piesa asta oribila?

CORINA

Mă pregătesc pentru Vocea României!

Se aude soneria.

CORINA

(se duce la ușă și deschide)

"De-ai fi tu salcie la mal,
M-aș face râu la umbra ta..."

MIRCEA

vrea Sunt stejar. Mă rog, un stejar bătrân care
niște zahăr.

CORINA

Alb sau negru?

MIRCEA

Ei, de care o fi.

CORINA

(intră in bucătărie) E Mircea.

Să-l invit înăuntru?

VERONICA

Da, sigur, poate mă desconstipă el.

CORINA

Mai știi ce leacuri are...

CORINA

(se duce la ușă) Hai înăuntru să bem o
cafea toți trei.

MIRCEA

E Vero deja aici?

CORINA

Da.

MIRCEA

Ooo, fata mea de zahăr! (intră în sufragerie)
Ce faci, dragă? Ai promis că vii să jucăm
șah și ai fugit de mine. Da* ce crezi că o
să-ți fac? Sunt om bătrân. Tu, doar o
fetișcană.

VERONICA

Da, sunt o puștoaică.

MIRCEA

Ți-e frică să iei bătaie la șah?

VERONICA

Mor de frică.

Corina aduce cafeaua în sufragerie cântând "De-ai fi în zbor o
rândunea, m-aș face cuib pe-un ram de pom."

MIRCEA

Draga mea Cora, ce-i, dragă, cu concertul
ăsta?

CORINA

Mă pregătesc pentru "Vocea României"

MIRCEA

Nu crezi că ești cam sexagenara pentru așa
ceva?

Veronica și Mircea râd.

VERONICA

Sexagenară - începe cu sex și se termină-n
nară...

CORINA

Nu se pretează unei doamne...

MIRCEA

Sex -a- gen-are.

Râd. Cei trei sorb din cafea.

Corina

E bună cafeaua? (îi atinge mâna lui Mircea)

Mircea

Cafeaua e bună cu o țigară. (scoate din buzunar tabachera)

Corina

Ieri ai zis că te lași de fumat.

Veronica

Dă-mi și mie una.

Corina

Vero? Tu nu fumezi.

Veronica.

De azi fumez.

Veronica și Mircea își aprind țigările. Fumează. Tăcere.

Veronica

Trebuie să alegi. Eu sau el.

Corina

La ce te referi?

Veronica

Nu putem să mai continuăm așa. Eu una, m-am săturat.

Corina

Fetițo, ce-ți veni?

Veronica

zi
Ce facem noi aici? Voi nu vă gândiți că într-o
o să afle copiii noștri?

Corina

Fetițo...

Veronica

nu
faci
ești un
Nu-mi zi mie fetițo! Sunt o hoască bătrână...
vezi... Ție ce-ți pasă? Tu niciodată nu-ți
probleme în legătură cu nimic. Toată ziua
zâmbet și o veselie! Tu nu-ți dai seama
prin ce trec...

Corina

Nu înțeleg...

Veronica

Înțelegi foarte bine. Ce? Ești proastă?

Mircea

Ce te-a apucat?

Veronica

Voi sunteți fericiți?

Corina

iubesc eu
vrei? Să fim
anii tinereții?
profităm că suntem
să facem tot ce dorim și
(îi ia fața în mâini și îi fixează privirea) Tu
știi cât te prețuiesc? Tu știi cât te
pe tine? Voi sunteți bucuria mea. Ce
niște pensionari nostalgici după
Doar nu am murit. De ce să nu
liberi și avem tot timp
ne place?

Veronica

Să preacurvim adică?

Corina o privește, dar nu-i răspunde. Mircea își stinge țigara.

Mircea

Te-ai trezit cu fața la cearceaf?

Veronica

De ce nu spui adevărul?

Mircea

Vrei să spun adevărul?

Veronica

Da. Adevărul.

Mircea

Adevărul e că te-ai scrântit. Cora e o doamnă
în tot sensul cuvântului. Nu același lucru
pot să-l spun despre tine. Chiar nu vrei să
vezi dincolo de prejudecăți? Femeia asta te
iubește cu adevărat și poate că e
singurul om care ar face orice pentru tine.

Veronica

Ar face orice să o penetrezi de dimineață până
seara.

Mircea

Ești tâmpită. Ce-i cu ifosele astea? Nu ți-e
rușine să ne jignești?

Veronica

Taci boșorogule. Eu măcar am curajul să spun
lucrurilor pe nume.

Mircea

Lucrurilor pe nume? Încerci să pasezi vina ta
altora.

Veronica

Ce vină?

Mircea

Vina mediocrității și a lenei tale.

Veronica

Poftim?

Mircea

Toată ziua te plângi că n-ai avut succes

în carieră - scriitoare de romane polițiste
abjecte. Și uiți că ți-ai abandonat
un copil pe care acum nu vrei să- l
recunoști fiindcă ți-e teamă ce-o să spună
fratesu.

Veronica

Ce, vă gândiți că o sa trăim fericiți până la
adânci bătrâneți? Ai parkinson,
de-aia te-au dat afară.
Minți că te-ai pensionat,
da îți tremură mâna...

Mircea

(o apucă de gât)
Simți cum tremură?

Corina

Mircea, dă-i drumul.

Corina se prinde cu brațele de abdomenul lui Mircea și îl
trage. În mișcare cei trei cad pe covor. După momente de
tăcere:

Corina

(cântă) "Și-acolo unde ești o viață aș sta în
umbra ta, în calea ta - și-n ochii tăi
ce-n noapte somnul dulce i-a închis - aș vrea
să fiu clipa unui vis"

E un moment de tăcere în care cei trei se îmbrățișează.

Corina

Am pus otravă în cafea.

--

Mircea râde. Veronica râde și ea. Cei trei râd.

MIRCEA (CONT'D)

Vreți să facem o baie?

CORINA

În cadă?

MIRCEA

Știu eu un loc, unde merg de obicei să
pescuiesc.

VERONICA

Eu nu știu să înot.

CORINA

Te învăț eu, sexagenaro!

MIRCEA

Vă aștept jos - luați-vă bicicletele.

CUT TO:

EXT. LA UN LAC - BALTA

IN APĂ

Mircea si Corina sunt in apă. Li se văd doar umerii și capul.

CORINA

Se numea Călătoria Ursilor Polari în Deșert.
Erau ultimii trei urși polari din lume.
Erau vânași de oameni - voiau să-i
c a p t i v i t a t e - s ă s e

țină în
înmulțescă.

MIRCEA

Păi nu se înmulțeau și în libertate?

CORINA

Nu, că erau bătrâni.

MIRCEA

Și cum ajung în deșert?

CORINA

Înot. (îi stropește fața cu apă)

PE USCAT

Veronica îi privește pe vecinii ei și apoi se întinde. Privește cerul apoi își studiază palma și liniile vieții. Pune mâna jos și continuă să privească cerul.

Aude:

CORINA (CONT'D)

Hai in apă!

Apare Mircea. Fața lui este la o respirație distanță de fața Veronicăi. Se privesc. Mircea o sărută apoi se întinde lângă ea. După câteva momente de tăcere, el se ridică și caută în pantaloni ceva. Gasește foițele și tutunul și începe să-și ruleze o țigară.

VERONICA

Nu pot să înot.

MIRCEA

Nu vrei să înoți. Ești o încăpățânată.

VERONICA

Mi-e frică.

Se aude:

CORINA

Veroo, hai în apăăă!

VERONICA stă câteva secunde nemișcată, își dă hainele jos și se apropie de apă. Lacul îi acoperă ușor degetele. Face un pas și încă unul până ajunge în apă până la gât.

IN APA.

CORINA (CONT'D)

Ce limpede e apa!

Corina se scufundă. Veronicăi îi crește pulsul. Corina nu a

ieșit încă deasupra apei. Veronica se agită.

VERONICA

Coraaaa, Coraaaaa, Coraaaaa

Veronica e trasă la fundul apei de către Corina. Amândoua ies cu capul la suprafață

Veronica o privește pe Corina care râde cu poftă. Și Veronica începe să râdă. După această partidă de râs cele două se opresc și se privesc. Veronica privește spre mal și îl vede pe Mircea întors cu spatele. Veronica o privește din nou pe Corina. Veronica o sărută pe Corina.

CORINA

Fetițo, nu săruți rău!

CORINA înoată la mal. Veronica rămâne în apă.

PE USCAT

Corina iese din apă - se îmbracă.

VERONICA stă cu spatele la mal.

Mircea vine spre Corina, își ia țigara rulată de la ureche și o aprinde. Stă în picioare cu fața spre apă și o privește pe Veronica. Poartă o pălărie albă și atât.

MIRCEA

Ce femeie! Parca acum a zis că i-e frică să-noate și acum stă singură acolo.

CORINA

O iubești.

MIRCEA

Și pe tine te iubesc.

Corina îi atinge partea dorsală a piciorului cu arătătorul până

la gleznă.

CORINA

Îmi rulezi și mie, dragule, o țigară?

Mircea se așează și acum e cu spatele la apă. Începe procesul de rulare a țigării.

Veronica este cu fața la mal acum și privește ce se întâmplă între Mircea și Corina.

Corina își sprijină obrazul de brațul lui apoi îl sărută pe braț și rămâne așa un timp. Mircea rămâne indiferent. A terminat de rulat țigara. Se întoarce către Corina și i-o oferă. Privește către apă și o aude pe Corina cum începe să-i cânte în ureche: "De-ai fi tu salcie la mal, m-aș face râu la umbra taaaa"

O vedem pe Veronica scufundată în apă cu ochii deschiși. La început calmă, apoi, pe măsură ce oxigenul îi părăsește creierul, din ce în ce mai concentrată.

CUT TO

TITLU: CALATORIA URSILOR POLARI IN DESERT.

CREDITS.